

Ez kapitola 23.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, dvě ženy byla dcerami jedné matky. [3] Smilnily v Egyptě, smilnily od svého mládí. Tam byla mačkána jejich řadra a ohmatávány jejich panenské bradavky. [4] Starší se jmenovala Ohola a její sestra Oholíba. Byly mé a rodily syny a dcery. Jménem Ohola je míněno Samařa, Oholíba je Jeruzalém. [5] Ohola smilnila; místo aby zůstala má, vášnivě se oddávala svým milencům, blízkým Asyřanům, [6] místodržitelům a zemským správcům, oblečeným do fialového purpuru; vesměs to skvělým jinochům, jezdcům, jezdcům na ořích. [7] Nabízela se jim ke smilnění, veškerému výkvětu asyrských synů; poskvřňovala se se všemi, jimž se vášnivě oddávala, se všemi jejich hnusnými modlami. [8] Nezanechala ani svého smilnění s Egyptany, neboť v jejím mládí s ní léhali, ohmatávali její panenské bradavky a vylévali na ni své smilství. [9] Proto jsem ji vydal do rukou jejích milenců, do rukou asyrských synů, kterým se vášnivě oddávala. [10] Ti odkryli její nahotu, vzali jí syny a dcery a zavraždili ji mečem. I stala se pověstnou mezi ženami, když nad ní vykonali soud. [11] Její sestra Oholíba to viděla, jednala však ve své vášnivosti ještě hůř než ona a její smilnění bylo horší než smilstvo její sestry. [12] Vášnivě se oddávala asyrským synům, místodržitelům, zemským správcům, blízkým, dokonale vstrojeným, jezdcům jezdcům na ořích, vesměs to skvělým jinochům. [13] Viděl jsem, že se poskvřnila, že obě jdou touž cestou. [14] A šla ve svém smilnění ještě dál, když uviděla muže namalované na zdi, obrazy Kaldejců nakreslené rudkou, [15] přepásané pásem kolem beder, s převislými turbany na hlavách; svým vzhledem byli všichni jako osádky válečných vozů, podobou synové Babylóna, jejichž rodnou zemí je Kaldejsko. [16] Jim se vášnivě oddávala, když je spatřily její oči, a posílala k nim do Kaldejska posly. [17] Synové Babylóna k ní vcházeli na milostné lůžko a poskvřňovali je svým smilněním. A když se s nimi poskvřnila, odvrátila se od nich. [18] Odhalila své smilnění, odhalila svou nahotu, a já jsem se od ní odvrátil, tak jako jsem se odvrátil od její sestry. [19] Stále víc propadala svému smilnění při vzpomínce na dny svého mládí, kdy smilnila v egyptské zemi, [20] a vášnivě se oddávala svým záletníkům, jejichž úd je jako úd oslů a jejich výron jako výron hřebců. [21] Tak ses ohlížela po mrzkosti svého mládí, kdy v Egyptě ohmatávali bradavky tvých mladých řader. [22] Proto, Oholíbo, toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vzbudím proti tobě tvé milence, od kterých ses odvrátila, a přivedu je proti tobě z okolních zemí: [23] syny Babylóna a všechny Kaldejce, Pekóda, Šóu a Kóu, všechny syny Asýrie s nimi, skvělé jinochy, všechny místodržitele, představené, osádky válečných vozů a slovnaté, všechny ty, kteří jezdí na ořích. [24] A tak proti tobě přitáhne válečná vozba a káry se společenstvím národů; pavězy, štíty a přílby se nepřátelsky položí kolem tebe. A pověřím je soudem, aby tě soudili podle svých práv. [25] Postihnu tě svou žárlivostí a oni s tebou v rozhořčení naloží takto: uříznou ti nos a uši, a co po tobě zbude, padne mečem. Vezmou ti syny a dcery, a co po tobě zbude, bude pozřeno ohněm. [26] Svléknu ti roucho a vezmou ti okrasné předměty. [27] Tak od tebe odstraním tvou mrzkost a tvé smilstvo z egyptské země; už k nim nepozvedneš oči a na Egypt už nevzpomeneš. [28] Toto praví Panovník Hospodin: Hle, vydávám tě do rukou těch, které nenávidíš, do rukou těch, od kterých ses odvrátila. [29] Naloží s tebou nenávislně a vezmou ti všechno, cos vytěžila, a nechají tě nahou a obnaženou. A bude odkryto v celé nahotě tvé smilstvo, tvá mrzkost a tvé smilnění. [30] Toto tě postihne, protože jsi smilnila po vzoru pronárodů, za to, že ses poskvřňovala jejich hnusnými modlami. [31] Šla jsi po cestě své sestry, a tak ti dám do ruky její kalich." [32] Toto praví Panovník Hospodin: "Budeš pít kalich své sestry, hluboký a široký, bude příčinou smíchu a posměchu, pojme mnoho. [33] Zcela se opojíš strastí, z kalicha úděsu a zpusťování, z kalicha své sestry Samařa. [34] Vypiješ jej do dna, rozhrýžeš jej na střepech, rozdrásáš si řadra, neboť já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina." [35] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Poněvadž jsi na mne zapomněla a odhodila mě za záda, sama nes následky své mrzkosti a svého smilnění." [36] Hospodin mi řekl: "Lidský synu, chceš vynést rozsudek nad Oholou a Oholíbou? Oznam jim tedy jejich ohavnosti! [37] Cizoložily a na jejich rukou je krev. Cizoložily se svými hnusnými modlami a přiváděly jim dokonce za pokrm své syny, které porodily mně. [38] A navíc mi činily toto: Téhož dne poskvřňovali mou svatyni a znesvěcovaly mé dny odpočinku. - [39] Téhož dne, kdy zabíjeli své syny svým hnusným modlám, vcházeli do mé svatyně, a tak ji znesvěcovaly. Toho se dopouštěli v mém domě. - [40] Ony si dokonce posílaly pro muže přicházející z dálky. Ti, když k nim byl poslán posel, přicházeli. Pro ně ses omývala, oči si líčila a ozdobou zdobila. [41] Sedala sis na nádherné lože, před níž byl prostřený stůl, a kladla jsi na něj moje kadidlo a můj olej. [42] Bezstarostný dav množství lidí halasil v městě vstříc zpitým mužům přiváděným z pouště; ti dávali ženám na ruce náramky a na hlavy okrasnou korunu. [43] Řekl jsem o té, která cizoložstvím sešla: Ještě teď s ní páchají smilstva a ona s nimi. [44] Vcházejí k ní, jako se vchází k nevěstce. Tak vcházejí k Ohole a k Oholíbě, mrzkým ženám. [45] Avšak budou je soudit spravedliví mužové podle práva o cizoložnicích a o těch, kdo prolévají krev. Jsou to cizoložnice a na jejich rukou je krev." [46] Toto praví Panovník Hospodin: "Ať vystoupí proti nim shromáždění, a vydám je hrůze a oloupení. [47] Shromáždění je uhází kamením a rozseká je svými meči. Jejich syny a dcery povraždí a jejich domy spálí ohněm. [48] Tak odstraním ze země mrzkost a všechny ženy přijmou výstrahu a nebudou se dopouštět mrzkosti jako vy. [49] Za vaši mrzkost vás budou stíhat a poneseťe hříchy svého hnusného modlářství. I poznáte, že já jsem Panovník Hospodin."